

**UNIVERSITY
OF TURKU**

This is a self-archived – parallel-published version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details. When using please cite the original.

AUTHOR	Veli Pekka Toropainen
TITLE	Vöyrin Rekipellon Korvolainen 1500-luvulta 1700-luvun alkuun
YEAR	2024
DOI	-
VERSION	Author's Accepted Manuscript
CITATION	Toropainen Veli Pekka 2024: Vöyrin Rekipellon Korvolainen 1500-luvulta 1700-luvun alkuun. Genos 95:3 s. 176-183.
LICENSE	-

Vöyrin Rekipellon Korvolainen 1500-luvulta 1700-luvun alkuun

Rekipelto eli Rejpelt on ollut historiallisesti Pohjanmaalla sijaitsevan Vöyrin pitäjän suurin kylä, jossa oli jo 1500-luvulla 22 isäntää ja isojaonkin aikaan 19 maakirjataloa. Tämä ruotsinkielinen kylä sijaitsee suomenkielisen Isonkyrön pitäjän rajanaapurina Vöyrin eteläisimpänä kylänä. Yksi kylän kantatiloista on Korvolainen, jonka sukujohtoa voidaan seurata 1540-luvulle Lasse Staffansson Korvolaiseen asti. Tila periytyi 1600-luvun puoliväissä Elisabet Eriksdotter Korvolaiselle ja hänen miehelleen Anders Israelssonille, joka oli saman kylän Israelsin talon poika. Heidän sukunsa jatkui tilalla seuraavina vuosisatoina. Tilan isännistä juuri vävyksi tullut Anders Israelsson Korvolainen toimi lautamiehenä lähes 30 vuoden ajan.¹

Veljekset talollisina

Rekipellon Lars Mattsson Korvolainen (Taulu 3) ilmoitti syyskuussa 1651, että hän halusi testamentata omaisuuttaan pojalleen Erik Larssonille ja tämän vaimolle, sillä poika oli osoittanut hänelle palvelusalttiutta ja hänen tulisi osoittaa sitä edelleen isänsä kuolemaan saakka. Tämän Erik saisi nauttia ilman että hänen sisaruksillaan olisi siihen mitään oikeutta. Testamenttilahjoitukseen kuului kaikki se pelto, jonka Erik oli itse raivannut, kaikki ostettu maa, paja välineineen, Storbärgetin uudisraivion eteläpuolisko, talon paras hevonen, kaksi lehmää, purjevene, kolme osaa verkkoa, talon paras tupa, puolet myllystä, kolme lammasta, paras kattila, paras pyssy, jalkajousi, talon kaikki rautatavara, vetonuotta sekä talon kupari. Isä halusi antaa tämän testamentin lautakunnan hyväksi, jotta sitä ei voitaisi rikkoa hänen kuoltuaan. Kun Erikin veljellä Hans Larssonilla ei ollut mitään huomauttamista testamenttiin, hyväksyttiin se.²

Lars Korvolaisen toinen poika Hans Larsson avioitui Vöyrin Jöralan kylän Bertilsiin ja hän sai tilan isännyyden vuonna 1652 apeltaan Bertil Bertilssonilta. Hansin anoppi kuului vöyriäiseen Ruuthin nimismieheeseen, sillä Hans Bertils vaati tammikuussa 1657 anoppinsa perintöosaa tämän veljeltä nimismies Bertil Henriksson Ruuthilta (Genos 1/2020). Hans halusi perunkirjoituksen tehtäväksi uudelleen, mutta osapuolet sopivat asian lopulta niin, että Ruuth antoi Hansin anopille vielä joitakin peltokappaleita.³

Anders Israelsson Korvolainen (Taulu 6) vaati maaliskuussa 1680 appensa veljen Jöralan Hans Larsson Bertilsin⁴ leskeltä Takavainion peltoa. Leski ilmoitti lunastaneensa pellon 30 vuotta aiemmin viidellä kuparitaalarilla Rekipellon Mickel Perssonilta, jonka tilaa asui nyt lesken vävy Simon Hansson. Leski oli antanut merkitä pellon Johan Ottessonin maantarkastuksessa kuuluvaksi tilaansa. Lesken mukaan Andersin edesmennyt appi, joka oli lesken edesmenneen miehen Hans Larssonin veli Erik Larsson, oli pyytänyt aikanaan saada pellon takaisin tilaansa ilman tulosta. Tämän perusteella Simon Hansson sai pitää pellon.⁵

Hans Bertils luovutti isännyytensä pojalleen Matts Hanssonille ja tämän vaimolle Brita Henriksdotterille vuonna 1675. Kun Brita kuoli vuoden 1698 paikkeilla, luovutti raihnaiseksi käynyt Matts Bertilsin isännyyden pojalleen Hans Mattssonille ja tämän vaimolle Annalle

¹ Åkerblom 1937, 17.

² KA, PT (Pohjanmaan tuomiokunta) KO a:7, Vöyrin käräjät 18.—19.9.1651, 380—380v.

³ KA, PT KO a:10, Vöyrin käräjät 24.1.1657, 223; KA, PT KO a:7, Vöyrin käräjät 18.—19.9.1651, 380—380v; Enges sa, Mantalslängder 1657—1659, sp.

⁴ Enges sa, Mantalslängder 1659, sp.

⁵ KA, PT KO a:23, Vöyrin käräjät 22.—24.3.1680, 144—145.

vuonna 1699. Heidät mainitaan tilalla vuoteen 1711. Myös Hansin sisaret Anna, Brita, Maria, Kerstin ja Lisa mainitaan tilalla. Isännyyttä piti vuonna 1719 Johan Bertils vaimonsa Marian kanssa. Hänen ilmoitettiin olevan veronmaksukyvyttömän ja kruunu aikoi valita uuden asukkaan hänen tilalleen. Tilan sai haltuunsa Karl Bertils, ja Johanin leski Maria mainitaan tilalla leskenä vuoteen 1725.⁶

Lautamies ja neljännesmies

Rekipellon Korvolaiseen ennen vuotta 1653 vävyksi tullut Anders Israelsson oli saman kylän talollisen Israel Larsson Israelin poika. Andersista tuli sekä Korvolaisen isäntä, että Rekipellon suurkylää kihlakunnanoikeudessa vuosina 1664–1701 edustanut lautamies. Hänen toimeensa kuului istua käräjiä ja toteuttaa niillä lautamiesten tehtäväksi annettuja tehtäviä, kuten katselmuksia ja perinnönjakoja. Jotkin häntä koskevat oikeustapaukset kertovat siitä, että lautamiehiä käytettiin laajasti paikallisyhteisön asioiden hoitamisessa töiden valvomisesta rikostutkimuksen suorittamiseen.⁷

Elokuussa 1674 lautamies Anders Israelsson kertoi oikeudelle, että rekipeltolaiset kärsivät suurta vahinkoa siitä, ettei heidän karjansa voinut laiduntaa Stormåssanin laitumella sen vetisyyden vuoksi. Jos se ojitettaisiin, tulisi laiduntaminen mahdolliseksi. Koska kylän kaikki 17 talollista olivat ajatuksen takana, määräsi oikeus Andersin suorittamaan paikalla katselmuksen. Kun kaikki talolliset olivat tuumassa mukana, määrättiin heidät kaivamaan laskuoja verolukunsa mukaan. Andersin tuli valvoa tätä työtä ja määrätä kullekin kaivettava ojanpätkä.⁸

Kerklaxin Hans Mattsson syytti saman kylän Esaias Påvalssonia tammikuussa 1694 siitä, että tämä oli kutsunut häntä lammasvarkaaksi. Lautamies Anders Israelsson, joka oli ollut mukana saaristossa hakemassa lampaita, oli vastaajan todistaja. Anders kertoi, että kun he olivat kokoontuneet illalla yhteen, olivat mukana olleet Johan ja Lars Mårtensson luvanneet näyttää aamulla hänelle jotakin erityistä. Heidän mukaansa he olivat löytäneet Hans Mattssonin tulisijalta ja oleskelupaikalta kappaleen lampaanlihaa, jonka he olivat vieneet veneeseensä. Kun he halusivat näyttää sen aamulla lautamiehelle, oli liha ollutkin poissa. Häneltä kysyttiin vielä, oliko hän nähnyt paikalla keitettyä lampaan lihaa. Hän sanoi, että Hansin vaimo oli ollut paikalla jo päivää ennen häntä ja keittänyt lihaa. Juttua jouduttiin lykkäämään, sillä eräs todistaja oli edelleen talvehtimassa Ruotsissa.⁹

Kruununvouti Samuel Österbeck ilmoitti maaliskuussa 1703, että Rekipellon Märten Henriksson oli ominut Ylispään niityn Jakob Henrikssonin kruununtilasta ja se tuli palauttaa kruunulle. Märten tuotti todistajaksi 82-vuotiaan Anders Israelssonin, joka kertoi valan vannottuaan, ettei Ylispää ollut koskaan kuulunut kruunulle lukuun ottamatta pientä osaa maantien varressa. Ylispään oli raivannut hänen mukaansa suosta Märtenin isä Henrik Jöransson. Toinen todistaja kertoi, että niitty oli raivattu vuosien 1666 ja 1667 metsäpalojen jälkeensä jättämälle maalle. Vähän aikaa aiemmin kuollut vanha vaimo Margareta Sigfridsdotter oli kertonut, että Korvolainen ja kruununtila Lill-Karhu olivat niittäneet heinän yhdessä maantien varresta, joka kulki Ylispään niityn halki. Paikalla määrättiin suoritettavaksi katselmus.¹⁰

⁶ Enges sa, Mantalslängder 1651–1732, sp.

⁷ Åkerblom 1937, 79.

⁸ KA, PT KO a:13, Vöyrin käräjät 10.8.1674, 825v (vanha numerointi 420).

⁹ KA, EPT (Etelä-Pohjanmaan tuomiokunta) KO a:12, Vöyrin käräjät 12.1.1694 etc., 44–46.

¹⁰ KA, EPT KO a:22, Vöyrin käräjät 9.3.1704 etc., 495–496.

Myös Anders Korvolaisen isä Israel Larsson Israels toimi luottamustehtävässä neljänneskuntamiehenä, jonka tehtävänä oli kerätä omalta alueeltaan tietyt verot ja tilittää ne kruunun edustajalle. Näissä tilityksissä esiintyi toisinaan epäselvyyksiä ja niistä nostetut oikeusjutut kertovat siitä, millaisia tehtäviä neljännesmiehille annettiin. Israel kertoi tammikuussa 1649, että hän oli toiminut vuonna 1644 neljänneskuntamiehenä ja kerännyt salpietarirahat, jotka hän oli toimittanut tuolloiselle nimismiehelle Hans Dalkarlille. Tämä oli sekoittanut ne omiin yksityisiin tileihinsä ja Israel pelkäsi joutuvansa maksamaan rahat uudelleen. Siksi hän vaati niitä takaisin tilittääkseen ne oikein.¹¹

Israel valitti huhtikuussa 1650, että hän oli toimittanut nimismies Hans Dalkarlille kymmenen kappaletta rukiita Märten Knutssonin puolesta. Dalkarl ei kuitenkaan tunnustanut ottaneensa vastaan tällaista viljaa. Thomas Thune todisti nähneensä viljan luovutuksen ja pitäneensä säkkiä auki. Koska Israel oli maksanut viljan jo Märtenille, vaati hän sitä nyt takaisin Dalkarlilta.¹²

Kirkkoväärti

Seurakunta valitsi kirkkoväärtin huolehtimaan kirkon rahavarojen ja omaisuuden hoitajaksi. Vöyrillä heitä palveli samanaikaisesti kaksi.¹³ Johan Mattsson Korvolainen (Taulu 8) toimi Vöyrin kirkkoväärtinä vuoro vuosina Rökiön Matts Simoninpoika Baggin kanssa vuodesta 1723 vuoteen 1748. Tällä pyrittiin ilmeisesti välttämään sotkuja tilinpidossa. Palkkana vuoden palveluksesta maksettiin kirkonkassasta kymmenen kuparitaalaria. Kun toinen miehistä toimi kirkkoväärtinä, oli toinen jakamassa hänen taakkaansa esimerkiksi suorittamalla ehtoollisviinin ja öylättien hakumatkoja Vaasaan. Viini ostettiin raatimies Johan Bladilta ja öylätit Anders Skratarelta. Vuodesta 1733 lähtien viini ostettiin raatimies Sven Sjöströmiltä ja tämän jälkeen hänen leskeltään. Vuodesta 1737 matkat ilmoitettiin erillisissä seurakunnan viinitileissä. Tällaisesta matkasta maksettiin hakijalle korvauksena kaksi kuparitaalaria. Johan Korvolaiselle korvattiin näistä matkoista kirkonkassasta esimerkiksi 21.3.1724, 10.7. ja 6.12.1726, 3.3. ja 24.3.1727, 9.4., 16.5. ja 17.9.1728, 27.12.1729, 5.4. ja 24.8.1730, 12.3. ja 28.11.1731, 2.3. ja 10.10.1732, 25.9.1733 sekä 24.2.1735. Kerrallaan espanjalaista ja ranskalaista viiniä haettiin 15½ kannunmittaa ja öylättejä 300–800 kappaletta. Maaliskuussa 1727 Korvolainen sai lisäksi 16 äyriä viinin puisten säilytysastioiden pannoittamisesta.¹⁴

Kirkkoväärtille kuului muitakin tehtäviä kuin kirkon kassasta huolehtiminen ja ehtoollisella käytettyjen tuotteiden noutaminen Vöyrille. Kun kirkkoon hankittiin vuonna 1726 uutta kirkonkelloa, maksettiin sen kielen ja kannatinlaitteen rautaosien takomisesta seppä Hans Hanssonille Bergbystä. Samalla Johan Korvolainen sai 24 kupariäyriä osallistuttuaan kielen takomiseen ja annettuaan työhön kolme tynnyrillistä hiiliä. Rakennusmestari Johan Simonsson Knubb Koskebystä hissasi kellon sitten ylös ja asetti sen telineeseensä. Toukokuun 16. päivä 1728 Korvolaiselle maksettiin 24 äyriä kolmesta naulasta rautaa, jotka hän oli antanut hankitun kellon kannattimien tasapainottamiseen. Joulukuussa 1728 ilmoitettiin kerätyn kaksi kolehtia Vaasan koulun hyväksi. Kirkkoväärti oli toimittanut rahat koulun rehtorille. 19. tammikuuta

¹¹ KA, PT KO a:6, Vöyrin käräjät 22.—23.1.1649, 376–376v.

¹² KA, PT KO a:7, Vöyrin käräjät 25.4.1650, 141.

¹³ Åkerblom 1937, 197.

¹⁴ KA Vörå församlings arkiv, kyrkokassans räkenskaper 1724–1735, 39–40, 43, 47, 56–57, 60, 65, 67, 70, 73, 77, 83, 86, 91, 95, 97, 105, 115, 127.

1729 Korvolainen sai taalarin ruokittuaan seppä Hans Hanssonia ja tämän renkiä sekä annettuaan hiiliä kirkolle. Seppä oli takonut kirkolla kirveen, kangen ja lapion.¹⁵

Elokuun 1. päivä 1731 kirkkoväärti Korvolainen sai yhden taalarin telineiden puunaulojen veistämistä. Rakennusmestari Johan Knubb levensi tuolloin Vöyrin kirkon kellotapulia. Huhtikuun 30. päivä 1733 Korvolainen sai 14 taalaria kahdesta kirkolle toimittamastaan tervatynnyristä. Samana päivänä maksettiin kahdeksan taalarin palkka kummallekin kirkkoväärtille. Palkka säilyi samana Johan Korvolaisen eroon vuoteen 1748 saakka. 23. Huhtikuun 4.päivä 1737 Korvolaiselle maksettiin 18 taalaria kolmesta tynnyristä tervaa, jotka oli ostettu kirkon tarpeisiin. Hänelle maksettiin 21. lokakuuta 1739 kaksi vasikannahkaa, joista aiottiin valmistaa säämiskää ja sidottavien kirjojen kannet. Nahkojen hinta oli yhteensä 18 äyriä. Huhtikuun 6. päivä 1745 Korvolainen sai 8 taalaria kaikenlaisesta rautatyöstä kirkontornin korjauksessa. Lisäksi hän oli raudoittanut neljä puusalpaa.¹⁶

Keväällä 1729 kirkkoon oltiin hankkimassa pienempää kelloa. Tuolloin Korvolainen toimitti Vaasaan raatimies Bladille kellon ostamiseen tarkoitettua 827 kuparitaalaria. Osan niistä oli lahjoittanut Turun tuomiokapituli. Rahat koostuivat seteleistä, taalareista sekä pienistä vanhoista edellisen vuosisadan kolikoista. Samalla matkalla hoitui myös viinin ja öylättien noutaminen Vöyrille. Saman vuoden joulukuun 27. päivä Rekipellon Johan Korvolaiselle ja Matts Erikinpojalle, Jöralan Märten Andersinpojalle ja Palvisten Mickel Erikssonille maksettiin yhteensä 16 kuparitaalaria kellon noutamisesta meriteitse Vaasasta. Matka oli kestänyt kuusi vuorokautta ja kukin mies sai korvauksena neljä äyriä päivältä. Samana päivänä rakennusmestari Johan Knubb, Johan Korvolainen ja Johan Sigfridsson Rekipellosta sekä Matts Henriksson Rökiöstä saivat korvauksen kellon hissaamisesta ylös ja sen kiinnittämisestä tukiinsa. Työ kesti kolme päivää ja rakennusmestaria lukuun ottamatta miesten korvaus työstä oli 16 äyriä päivältä. Summa nousi yhteensä neljään taalariin 16 äyriin. 3.1.1738 Turun piispa Jonas Fahlenius totesi piispantarkastuksessa, että tilit oli pidetty asianmukaisesti eikä niissä ilmennyt puutteita.¹⁷

Perhetaulut

Taulu 1

Lasse Olofsson Korvolainen. Talollinen Rekipellon Korvolaisessa vuodesta 1547 vuoteen 1570. Lasse kylvi vuonna 1547 neljä kappaa rukiita ja puolitoista pannia ohria.¹⁸ Häneltä perittiin vuoden 1549 nokkaverona yhdeksän vakkaa ohria ja vuoden 1550 nokkaverona kahdeksan vakkaa ohria, kun jokaisesta pannista perittiin vakka.¹⁹ Vuonna 1551 hän maksoi yhdeksän vakkaa.²⁰ Vuonna 1564 Lassen kylvö oli puolitoista pannia rukiita ja kaksi pannia ohria, ja vuonna 1565 panni rukiita ja kaksi pannia ohria.²¹ Vuonna 1567 Lasse Olofssonin

¹⁵ KA Vörrå församlings arkiv, kyrkokassans räkenskaper 1724–1735, 49, 59, 62–63, 72–73.

¹⁶ KA Vörrå församlings arkiv, kyrkokassans räkenskaper 1724–1735, 86, 95, 104, 115; KA Vörrå församlings arkiv, kyrkokassans räkenskaper 1735–1751, 82.

¹⁷ KA Vörrå församlings arkiv, kyrkokassans räkenskaper 1724–1735, 63, 65, 71; KA Vörrå församlings arkiv, kyrkokassans räkenskaper 1735–1751, 31v–32.

¹⁸ KA 4534a, 49.

¹⁹ KA 4536, 33; KA 4540, 26v; Åkerblom 1937, 97–98. Panni oli kymmenen vakkaa, joista siten perittiin aluksi yksi vakka jokaista nokkaa eli talouden jäsentä kohden.

²⁰ KA 4543, 28.

²¹ KA 4664, 7; KA 4675, 6.

kylvö oli panni rukiita ja puolitoista pannia ohria.²² Vuonna 1570 hänen kylvönsä käsitti kaksi pannia sekä rukiita että ohria.²³

Puoliso N. N.

Poika:

Matts Larsson Korvolainen. *Tauluun 2.*

Taulu 2

Matts Larsson Korvolainen (*taulusta 1*). Talollinen Rekipellon Korvolaisessa vuodesta 1571 vuoteen 1597. Toimi lautamiehenä vuonna 1613.²⁴ Maksoi vuoden 1571 hopeaverona yhdeksän markkaa, viisi äyriä ja 18 penninkiä. Hänen omaisuuteensa kuului neljännesluoti hopeaa, 12 naulaa kuparia, seitsemän lehmää, kahden ja yhden vuoden ikäiset mullikat, kuusi lammasta, yksi sika ja yhdeksän markan arvoinen hevonen. Hän kuului tämän perusteella kylän 21 hopeaveron maksajien keskiluokkaan.²⁵ Matts kylvi vuonna 1580 pannin rukiita ja kaksi pannia ohria.²⁶ Kylvi vuonna 1593 pannin sekä rukiita että ohria.²⁷ Oli vielä vuonna 1595 isäntänä ja kylvi puoli pannia rukiita ja puolitoista ohria.²⁸

Puoliso N. N.

Poika:

Lars Mattsson Korvolainen. *Tauluun 3.*

Taulu 3

Lars Mattsson Korvolainen (*taulusta 2*). Talollinen Rekipellon Korvolaisessa vuodesta 1598 vuoteen 1638. Tuolloin kylässä ilmoitetaan olevan 19 5/12 manttaalia, 56 nokkaa ja 94 lehmää. Larsilla itsellään oli 2/3 manttaalia, kaksi verotettavaa jousta ja kaksi lehmää.²⁹ Kylvi vuonna 1599 pannin rukiita ja puolitoista ohria.³⁰ Kylvi vuonna 1601 pannin rukiita ja kolme neljännestä ohria.³¹ Kylvi vuonna 1603 vain yhden pannin ohria.³²

Puoliso N. N.

Lapsia:

Erik Larsson Korvolainen. *Tauluun 4.*

Hans Larsson Bertils. Hans tuli vuonna 1653 isännäksi Jöralan Bertilsiin.³³

Taulu 4

Erik Larsson Korvolainen (*taulusta 3*). Talollinen Korvolaisessa ainakin vuosina 1653–1659. Rekipellossa vaikutti kaksi talollista, joiden nimi oli Erik Larsson. Osa seuraavista jutuista

²² KA 4691, 5v.

²³ KA 4715, 34.

²⁴ Åkerblom 1937, 79.

²⁵ KA 4727a, 65–66.

²⁶ KA 4759, 27v.

²⁷ KA 4802, 29.

²⁸ KA 4809, 54v.

²⁹ KA 4811, 52.

³⁰ KA 4815, 56.

³¹ KA 4822, 20v.

³² KA 4831, 28.

³³ Enges sa. Jordeböcker 1634–1638, sp.

saattaa liittyä Erik Larsson Storkarhuun, mutta hän vaikutti jonkin verran aikaisemmin kuin saman kylän Erik Larsson Korvolainen, joten suurin osa jutuista liittyyneen jälkimmäiseen. Rekipellon Henrik Mattsson ja Erik Larsson olivat vaihtaneet peltokappaleita, mutta oikeus tuomitsi toimen tammikuussa 1649 laittomaksi ja pellot palautettavaksi niiden alkuperäisiin tiloihin.³⁴

Erik Larsson osti Hypäholman saaren Särkimon saaren eteläpuolelta 10 taalarilla Jöralan Jakob Josefssonilta. Kauppa vahvistettiin oikeudessa syyskuussa 1653.³⁵ Erik Larssonin ja hänen sisarenmiehensä Hans Thomassonin välille määrättiin perinnönjako elokuussa 1658.³⁶

Puoliso N. N.

Tytär:

Elisabet Eriksdotter Korvolainen. *Tauluun 6.*

Taulu 5

Israel Larsson Israels. Talollinen Rekipellon Israelsissa 1617–1663.³⁷ Vuonna 1614 tila oli Markus Larssonin hallussa, mutta hänen mahdollinen sukulaisuutensa Israelin kanssa ei selviä asiakirjoista.³⁸ Menetti puolet sadostaan vuoden 1620 hallassa.³⁹ Hän sai tilan Matts Henrikssonilta, joka mainitaan sen verojen maksajana vielä vuonna 1620.⁴⁰ Vuosina 1618 ja 1619 hänen nimekseen merkitään Israel Henriksson.⁴¹ Hänellä oli vuonna 1625 aitoissaan 15 tynnyriä rukiita, ohraa, maltaita sekä sekaviljaa.⁴² Vuonna 1629 Israel kylvi kolme tynnyriä viljaa peltoihinsa. Hänen karjaansa kuului yksi tamma, yksi varsa, neljä lypsylehmää, yksi hieho, kaksi lammasta ja yksi vuona.⁴³

Vuonna 1637 oikeus tuomitsi Israelille perintöoikeuden perusteella ne kahden pannin eli kymmenen vakan ja kahdeksan kaban pellot, jotka saman kylän Jöns Karhu halusi itselleen.⁴⁴ Rekipellon Gabriel Jakobssonin ja Israel Larssonin aitojen ilmoitettiin syyskuussa 1663 olevan niin huonot, että siat olivat päässeet niistä kylän peltoon ja aiheuttaneet siellä suurta vahinkoa. Se määrättiin tarkastettavaksi, jotta heille voitiin määrätä korvausvelvollisuus.⁴⁵

Puoliso N. N.

Poika:

Anders Israelsson Korvolainen. *Tauluun 6.*

Taulu 6

Anders Israelsson Korvolainen (*taulusta 5*). Kotivävy ennen vuotta 1653 ja sittemmin talollinen Korvolaisessa noin vuoteen 1700. Lautamies 1664–1701.⁴⁶ Anders tuomittiin tammikuussa 1648 kolmen markan sakkoon, sillä hän oli haukkunut Rekipellon Henrik

³⁴ KA, PT KO a:6, Vöyrin käräjät 22.—23.1.1649, 376.

³⁵ KA, PT KO a:8, Vöyrin käräjät 14.—15.9.1653, 178.

³⁶ KA, PT KO a:10, Vöyrin käräjät 19.—21.8.1658, 449v.

³⁷ KA 4912, 56v.

³⁸ KA 4894, 38.

³⁹ KA 4937, 27; 4940, 39.

⁴⁰ KA 4933, 36.

⁴¹ KA 4919, 39; 4926, 45.

⁴² KA 4954a, 26.

⁴³ KA 4964b, 36.

⁴⁴ KA, PT KO a:4, Vöyrin käräjät 21.8.1637, 107; Åkerblom 1937, 97.

⁴⁵ KA, PT KO a:11, Vöyrin käräjät 4.9.1663, 366v.

⁴⁶ Åkerblom 1937, 79.

Mattssonia lammasvarkaaksi. Anders oli etsinyt kadonnutta lammasta Henrikin talosta, mutta ei ollut löytänyt sitä. Lammas oli sittemmin palannut metsästä, jonne koira oli sen ajanut.⁴⁷ Puoliso **Elisabet Eriksdotter Korvolainen** (*taulusta 4*). Syntyi Korvolaisessa. Mainitaan henkiverotettavana vuoteen 1683.

Lapsia:

Matts Andersson Korvolainen. *Tauluun 7.*

Margareta Andersdotter. Mainitaan henkiverotettavana 1678–1683.

Anders Andersson. Mainitaan henkiverotettavana 1681–1683.

Anna Andersdotter. Mainitaan henkiverotettavana 1686–1690.

Bertil Andersson. Mainitaan henkiverotettavana 1690–1697.

Matts Andersson. Mainitaan henkiverotettavana 1695–1697. Perheissä saattoi olla 1600-luvulla kaksi saman nimen saanutta ja eloon jäänyttä lasta.

Beata Andersdotter. Mainitaan henkiverotettavana 1696.

Johan Andersson. Mainitaan henkiverotettavana 1697.⁴⁸

Taulu 7

Matts Andersson Korvolainen (*taulusta 6*). Syntyi Rekipellon Korvolaisessa. Talollinen siellä noin vuodesta 1702 vuoteen 1709.

Ensimmäinen puoliso **Anna Andersdotter.** Mainitaan henkiverotettavana vuodesta 1675 aina 1690-luvulle.

Toinen puoliso *Maria N. N.* Mainitaan henkiverotettavana 1695–1697.

Lapsia:

1 Johan Mattsson Korvolainen. *Tauluun 8.*

1 Mårten Mattsson. Mainitaan henkiverotettavana 1708–1711 ja vuonna 1732 vaimoineen.

1 N. N. Mattsson. Hänen leskensä mainitaan henkiverotettavana 1723–1725.

1 Maria Mattsdotter. Mainitaan henkiverotettavana 1708–1709.

1 Anna Mattsdotter. Mainitaan henkiverotettavana 1709.⁴⁹

Taulu 8

Johan Mattsson Korvolainen (*taulusta 7*). Syntyi Rekipellon Korvolaisessa 15.9.1677. Kuoli 9.5.1756 Korvolaisessa. Talollinen Korvolaisessa vuodesta 1710. Tila oli säilyttänyt veronmaksukykynsä sotavuosina, sillä vuonna 1719 tilalla oli karjaa hevonen, kolme lehmää, kaksi vasikkaa ja kaksi lammasta. Vöyrin kirkkoväärti 1723–1748.

Puoliso **Elisabet Johansdotter.**

Lapsia:

Anna Johansdotter Korvolainen, syntyi 19.3.1699. Kuoli 8.6.1766 Korvolaisessa. Puoliso Mårten Johansson Korvolainen, kotivävy ja talollinen Korvolaisella. Syntyi 1692 Vöyrin Lombyn Ingån talossa. Kuoli 1.10.1764 Korvolaisella.

⁴⁷ KA, PT KO a:6, Vöyrin käräjät 12.1.1648, 279.

⁴⁸ Enges sa. Mantalslängder 1678–1697.

⁴⁹ Enges sa. Mantalslängder 1675–1732, sp.

Elisabet Johansdotter. Mainitaan Korvolaisessa henkiverotettavana 1725. Puoliso kotivävy Erik.⁵⁰

Lähteet:

Kansallisarkisto (KA), Helsinki

Kihlakunnanoikeuksien renovoidut tuomiokirjat

Etelä-Pohjanmaan renovoidut tuomiokirjat (EPT)

Varsinaisten asioiden pöytäkirjat KO a:12–22 (1694–1704)

Pohjanmaan renovoidut tuomiokirjat (PT)

Varsinaisten asioiden pöytäkirjat KO a:4–23 (1637–1680)

Voudintilit

Pohjanmaan voutikuntien tilejä

Pohjanmaan kymmenysluettelo 4534a (1547–1548).

Veroluettelo 4536 (1549)

Pohjanmaan nokkaveroluettelo 4540 (1550).

Nokkavero- ja kymmenysluettelo 4543 (1551)

Vöyrin pitäjän tilikirja 4664 (1564)

Vöyrin pitäjän kymmenysluettelo 4675 (1565)

Vöyrin pitäjän kymmenysluettelo 4691 (1567)

Korsholman voutikunnan kymmenysluettelo 4715 (1570)

Mustasaaren, Kyrön, Vöyrin ja Ilmajoen hopeaveroluettelo 4727a (1571)

Pohjanmaan voutikunnan ja Oulun erämaan kymmenysluettelo 4759 (1580)

Pohjanmaan voutikunnan ja Oulun erämaan kymmenysluettelo 4802 (1593)

Pohjanmaan voutikunnan ja Oulun erämaan kymmenysluettelo 4809 (1595)

Pohjanmaan voutikunnan ja Oulun erämaan kymmenysluettelo 4811 (1598)

Pohjanmaan voutikunnan ja Oulun erämaan kymmenysluettelo 4815 (1599)

Pohjanmaan voutikunnan ja Oulun erämaan kymmenysluettelo 4822 (1601)

Etelä-Pohjanmaan maakunnan kymmenysluettelo 4831 (1603).

Korsholman kartanon ja Etelä-Pohjanmaan voutikunnan tilikirja 4894 (1614)

Etelä-Pohjanmaan voutikunnan maakirja ja tilikirja 4912 (1617)

Etelä-Pohjanmaan voutikunnan maakirja ja tilikirja 4919 (1618)

Etelä-Pohjanmaan voutikunnan maakirja ja tilikirja 4926 (1619)

Etelä-Pohjanmaan voutikunnan maakirja ja tilikirja 4933 (1620)

Tarkastusluettelo Pohjanmaan paleltuneista kylvöistä 4937 (1620).

Etelä-Pohjanmaan voutikunnan maakirja ja tilikirja 4940 (1621)

Etelä-Pohjanmaan myllytulliluettelot 4954a (1625).

Pohjanmaan karja- ja kylvöluettelot 4964b (1629).

Vörå församlings arkiv

Kyrkokassans räkenskaper 1724–1735

Kyrkokassans räkenskaper 1735–1751

Längder över födda och döpta 1688–1751

Längder över döda och begravda 1689–1771

Kirjallisuus:

⁵⁰ KA Vörå församlings arkiv, Längder över födda och döpta 1688–1751, Längder över döda och begravda 1689–1771; Enges sa. Mantalslängder 1697–1732, sp.

Enges, Jonas 2002: Släktforskningsdatabas, texter upptecknade av Joakim Förars. Jordeböcker 1634–1638. Mantalslängder 1651–1732. <http://enges.org/> (luettu 4.2.2021).

Åkerblom, Bror K 1937: *Vörå sockens historia I*. Åbo Tidning och Tryckeri Aktiebolag. Åbo.

Vöyrin Rekipellon Korvolainen 1500-luvulta 1700-luvun alkuun. *Genos 3/2024*, s. 176–183. Suomen Sukututkimusseuran aikakauskirja. Helsinki 2024.

Veli Pekka Toropainen